

LA DADA

8

milions d'euros

● Les investigacions judicials van identificar més de 8 milions d'euros **defraudats**, el 95,9% dels quals als municipis de la demarcació de Tarragona

per relaxar els controls administratius i reduir l'aplicació de la normativa sobre contractació pública. Les EPE es caracteritzaven per manca de recursos humans, materials i d'infraestructura, fet que les convertia en meres societats interposades amb la finalitat de modificar el règim aplicable a les adjudicacions públiques. Així ho va assenyalar, per exemple, l'Agència Tributària en el seu informe sobre l'empresa pública Idetsa a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant.

Aquestes entitats assumien funcions que originalment corresponien a l'ajuntament –que ja comptava amb funcionaris habilitats per a dur-les a terme–, però, en no tenir capacitat operativa, externalitzaven la gestió a favor d'empreses privades, especialment la pròpia Efial. Aquesta consultora, al seu torn, era contractada de manera sistemàtica per aquestes EPE, mitjançant, tal com assenyala el jutge Calama, procediments plens d'irregularitats i amb indicis d'adjudicació dirigida.

La investigació també va detectar que professionals vinculats a Efial –com arquitectes i enginyers–, tot i que no constaven oficialment com a empleats, elaboraven els plecs tècnics dels concursos i participaven en reunions prèvies amb licitadors i autoritats públiques. Les trobades, en ocasions, es feien fins i tot abans de la publicació dels concursos, en llocs concertats i amb presència de representants d'Efial, funcionaris i empreses candidates.

Quan sorgien discrepàncies legals o advertiments sobre la il·legalitat d'algunes actuacions, els ajuntaments, presumptament, recorrien sistemàticament a 'col·laboradors externs' que, tot i que suposadament eren independents, estaven estretament vinculats a Efial. Aquests professionals emetien informes favorables ad hoc que servien per justificar i donar aparença de legalitat a les actuacions impulsades des de la consultora i les seves EPE.

L'inici, a Torredembarra

Aquest procediment té el seu origen judicial en una investigació iniciada el 2013 al Jutjat de Primera Instància i Instrucció núm. 1 del Vendrell arran d'una denúncia formulada per la Fiscalia Anticorrupció en relació amb possibles

irregularitats comeses en la contractació pública de l'Ajuntament de Torredembarra.

El naixement del cas es remunta a 2012, quan la portaveu d'ERC al consistori torrenc, Montserrat Gassull, va presentar una denúncia per irregularitats en la contractació de la consultora Efial, que duia a terme treballs comptables per al consistori. Un germen que va destapar una xarxa molt més àmplia de presumptes delictes de corrupció i que va acabar esquitxant molts altres municipis.

Així va néixer el cas Efial, que va acabar derivant en el del 3% i va obrir la capsa del presumpte finançament irregular de CDC. Al territori, Torredembarra va ser la primera peça del dòmino: la Guàrdia Civil va registrar l'Ajuntament durant 14 hores el 2014 i va acabar detenint l'alcalde Masagué, altres sis regidors (de CiU i PP) i un empresari local. L'exalcalde va acabar ingressant a presó sense fiança (va estar a Brians I, des d'on va demitir) i la resta de detinguts van quedar en llibertat.

Un any després, el juliol del 2015, Masagué tornava a ser detingut durant dos dies per la Guàrdia Civil. En aquesta ocasió, també es va arrestar l'empresari Jordi Su-

Presumptament, Efial facilitava adjudicacions irregulars eludint controls municipals

marroca, propietari de la constructora Teyco i un dels fundadors de CDC. A partir d'aquí, es va començar a estirar el fil fins a desencadenar el cas del 3%. El 2016, es va detenir Andreu Martí, a qui es va relacionar amb comptes en paradisos fiscals i que va sortir de la presó després de pagar una fiança de 600.000 euros.

A Madrid, absolutions

La investigació judicial es va allargar durant anys i no va ser fins al 2020, després de diversos ajornaments, que es va començar a jutjar els acusats. Fins ara s'han jutjat quatre de les nou peces.

En dues d'aquestes –per finançament il·legal de la seva companyia i per la contractació de la interventora–, Masagué va arribar a acords de multa i inhabilitació i no va arribar a judici oral. Posteriorment, va ser condemnat a dos anys de presó –que es van reduir a quatre mesos i mig– per adjudicar a dit les guinguetes de platja.

Tanmateix, el desembre de 2024, quan es va celebrar el judici de la peça dels ajuntaments de la Comunitat de Madrid acusats de prevaricació, l'Audiència Nacional va absoldre els quinze imputats, argumentant que «no es va produir cap il·legalitat», tot i que alguns van reconèixer els fets.